

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.364/2011/21.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2012. év május hó 3. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt **a vádlott** ellen indult büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 2011. év szeptember hó 20. napján kelt 19.B.9/2011/37. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A vádlott cselekményét a Btk. 282. § (1) bekezdésbe ütköző, de a (2) bekezdés b./ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettének **minősíti.**

A főbüntetésének végrehajtási fokozatát **börtönre enyhíti.** A kiszabott szabadságvesztés **fele részét 4 (négy) év próbaidőre felfüggeszti.** A próbaidő a végrehajtandó rész letöltése után kezdődik. A szabadságvesztés végrehajtandó részéből nem bocsátható feltételes szabadságra.

A pénzmellékbüntetés kiszabását **mellőzi.** A vádlottat további főbüntetésül 400 (négy száz) napi tétel, 5.000 (ötezer) forint napi összegű, összesen 2.000.000 (kettő millió) forint **pénzbüntetésre is ítéli.** A pénzbüntetés meg nem fizetése esetén 1 (egy) napi tétel helyébe 1 (egy) napi szabadságvesztés lép, amelyet a szabadságvesztésnek megfelelő büntetés-végrehajtási fokozatban kell letöltenie.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől 2011. év december hó 8. napjáig előzetes fogvatartásban eltöltött időt.

A Volvo típusú személygépkocsi és az indítókulcs visszaadására vonatkozó ítéleti rendelkezést **mellőzi.**

A Pest Megyei Rendőr-főkapitányság bűnjeljegyzékére felvett 6. és 7. tétel alatti nyomokkal kapcsolatos ítéleti rendelkezést **akként változtatja meg,** hogy ezeket a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság részére rendeli kiadni a 13000-419/2009.bű. számra hivatkozással.

Kötelezi a vádlottat a gépkocsi tárolásával felmerült további 105.312 (százötzezer-háromszáztizenkettő) forint bűnügyi költség megfizetésére.

A másodfokú eljárás során felmerült 8.420 (nyolcezer-négy százhusz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Pest Megyei Bíróság 2011. szeptember 20. napján kelt 19.B.9/2011/37. számú ítéletében a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés szerinti 1 rb. kábítószerrel visszaélés büntetében. Ezért 5 év fegyházra, 5 év közügyektől eltiltásra, és 2. 000.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett a bűnjelként lefoglalt fehér színű porok, valamint véres törlet és nyomtörödékek lefoglalásának megszüntetéséről és megsemmisítéséről. Ugyancsak megszüntette a Volvo típusú személygépkocsi és indítókulcsának lefoglalását és azt a tulajdonosnak rendelte kiadni. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 1.822.982 forint bünyügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész súlyosításért, a vádlott védőjével elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.382/2011/5-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és a vádlott cselekményét törvényesen minősítette. Nem tévedett a büntetést befolyásoló alanyi és tárgyi tényezők számba vételénél sem, azonban azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte. A kiszabott büntetés eltúlzottan enyhe, annak súlyosítása szükséges és indokolt.

A másodfokú eljárás során a Fővárosi Ítéltábla 2011. december 8. napján kelt 3.Bkf.11417/2011/4. számú végzésével a vádlott előzetes letartóztatását megszüntette, elrendelte azonnali szabadlábra helyezését, valamint Budapest és Pest-megye területére lakhelyelhagyási tilalmát. 2012. január 12. napján kelt és február 6. napján jogerős 3.Bf.364/2011/8. számú végzésével a bűnjelként lefoglalt Volvo személygépkocsi és indítókulcs lefoglalását megszüntette és kérelmére, még a jogerős befejezést megelőzően kiadni rendelte a tulajdonosnak.

A vádlott védője fellebbezését írásban is megindokolva előadta, hogy az elsőfokú bíróság által a vádlott védekezésével szemben felállított koncepció nem helytálló. Az elsőfokú bíróság ugyanis indokolási kötelezettségét is megsértve mindössze egyetlen bekezdésben foglalkozott azzal, hogy a vádlott bűnösségére mely bizonyítékokból vont következtetést. Szemben az ítéletben megállapítottakkal, a védelem álláspontja szerint semmiféle következtetés nem vonható a vádlott bűnösségére. Önmagában arra a tényre, hogy a vádlott által vezetett gépjárműben kábítószerrel találtak, nem lehet a bűnösség kimondását alapítani. Ezzel szemben a vádlott a vallomásaiban következetesen tagadta, hogy bárkitől kábítószerrel vásárolt volna. Az elsőfokú bíróság által elemzett irreleváns körülményekből pedig nem következik a vádlott szavahihetőségének a megdőlése. Pontokba foglalva

bemutatta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság mikor és miben mérlegelte helytelenül a döntési körébe vont tényeket, ezek véleménye szerint miért nem szolgálnak sem közvetlen, sem közvetett bizonyítékul a vádlott bűnösségének megállapításához.

Elsődlegesen a védő a vádlott felmentését kérte; másodlagos indítványában nem tartotta mellőzhetőnek a gépkocsiban talált DNS minta összehasonlítását egy másik személy DNS mintájával, melyre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és új határozat meghozatalára kötelezését indítványozta. Végül az eljárás során felmerülő nyomatékos enyhítő körülményekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés jelentős enyhítését javasolta.

A másodfokú nyilvános ülésen az ügyész fellebbezését a vádiratban írtakkal egyezően fenntartotta. A vádlott védője ugyancsak az írásbelivel egyezően adta elő fellebbezésének indokolását.

A vádlott nyilatkozott személyi körülményeire, egyebekben csatlakozott a védőjéhez; az utolsó szó jogán ártatlanságát hangoztatta.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárását. A Pest Megyei Bíróság ügyfelderítési kötelezettségének messzemenően eleget tett, amikor a tárgyalás előkészítésének keretében megkereste az ügyészt mindazoknak a bizonyítási eszközöknek a felkutatására, melyeket a nyomozás során a nyomozó hatóság beszerezni elmulasztott. Az elsőfokú bíróság e felderítési kötelezettségét annak ellenére teljesítette, hogy a Be. 75. § (1) bekezdés második mondata kimondja, hogy a bíróság nem köteles a vádat alátámasztó bizonyítási eszközök beszerzésére és megvizsgálására, ha az ügyész azokat nem indítványozza. Ebből következően nem került volna sor semmilyen eljárási szabálysértésre, az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének az elmulasztására, ha ennek a Pest Megyei Bíróság nem tesz eleget. Az ügyész így nem hivatkozhatott volna megalapozatlanságra, ha az előbbi bizonyítékok beszerzéséről az elsőfokú bíróság nem intézkedik. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú tárgyalás megkezdését megelőzően a Pest Megyei Bíróság valamennyi bizonyítékot beszerezte, egyetlen tárgyaláson megalapozott döntést hozott az ügy érdemében. Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségét messzemenően teljesítette, gyors és időtakarékos ügyintézással fejezte be az ügyet.

Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során valamennyi, a cselekmény minősítése szempontjából releváns körülményt rögzített. Az általa megállapítottak teljes körűek, a történeti tényállás mentes a Be. 351. § (2) bekezdés a-d./ pontjában írt hibáktól és hiányosságoktól, az további pontosításra kiegészítésre nem szorul. A gépkocsiban talált DNS nyom eredetének további tisztázását, annak összevetését a másodfokú bíróság sem tartotta indokoltak, mivel e személy cselekvősege nincs kihatással a vádlott büntetőjogi felelősségére.

Szemben a védő fellebbezésében írtakkal, az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is mindenben eleget tett. Ennek során részletesen megcáfolta a vádlottnak az eljárás során folyamatosan változó, mindig a körülményekhez igazított védekezését. Helyesen hivatkozott arra, hogy szemben a vádlott által elmondottakkal, a vádlott nem lehetett futball mérkőzésen, mivel akkor ilyen futball meccs nem volt, mert ilyenre abban az évben csak májusban került sor első alkalommal. E tényt egyébként maga a vádlott sem vitatta, a tanács elnökének felvetésére maga sem kérte jogsegély keretében történő további tisztázását a két csapat közötti mérkőzések időpontjára (37. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldal utolsó két bekezdése).

Az elsőfokú bíróság előbbiekben elemzett intézkedésének eredményeként a Pest Megyei Főügyészség 32. alszámon becsatolta azt az okiratot, amelyből fény derült arra, hogy a vádlott által használt Volvo típusú személygépkocsira 2009. január 23-án 23 óra 06 perckor egy hónapra érvényes autópálya matricát vásároltak meg. E körülmény pedig valóban cáfolta a gépkocsi kölcsönadására vonatkozó előadást.

Az elsőfokú bíróság a tárgyalásra megidézte az igazságügyi vegyész-szakértőt, aki az írásban előterjesztettek mellett nyilatkozott arra, hogy a vádlottól lefoglalt hígító anyag felhasználásával hány adag értékesíthető kokaint lehetett volna a piacra dobni. E körülményt az elsőfokú bíróság ítéletének 5. oldal utolsó bekezdésében rögzítette. Az elsőfokú bíróságnak a kábítószer hatóanyag-tartalmával kapcsolatos megállapításai minden tekintetben teljeskörűek és hibamentesek.

Az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett a vádlott bűnösségére. A cselekmény minősítésénél a Pest Megyei Bíróság helytállóan mutatta be azokat a körülményeket, amelyek arra utalnak, hogy a vádlott kereskedési céllal szerezte be a kábítószerrel külföldön. Ezek közül a felhígításhoz szükséges nagy mennyiségű anyag országba történő behozatala emelendő ki, amelyet a kábítószer kis adagokra történő felosztásakor, a kistételben való eladást megelőzően használnak (18. oldal 1. bekezdés).

Az elsőfokú bíróság ugyanakkor azt is rögzítette, hogy *„nem merült fel olyan adat, amely szerint a kábítószer felhígítását ő maga (a vádlott) végezte volna el és nem sikerült az eljárás során feltárni azt sem, hogy a kábítószer és a hígító anyagok értékesítése konkrétan kinek a részére történt volna meg”*. A következő bekezdésben írtak szerint az elsőfokú bíróság azért sem tartotta megállapíthatónak a forgalomba hozatalt, mert *„mind a vádlott életkörülményei, mind az autóban profi módon kialakított rejtékhely ténye azt igazolja, hogy a vádlott szándéka a rendszeres haszonszerzés volt annak ellenére, hogy a büntetőeljárás során csak egy konkrét esetben találtak nála elrejtve kábítószer”*. Az idézetek egyáltalán nem zárják ki, hogy a vádlott mindösszesen ebben az egyetlen esetben, azért hozott be kábítószerrel Magyarországra, hogy azt olyan személynek adja át, aki azt továbbadta volna több személynek. Ezzel ellentétes megállapítást az elsőfokú bíróság sem tett az irányadó történeti tényállásban.

Az előbbiekből így az is következik, hogy a vádlott a kábítószer forgalomba hozatal céljából is behozhatta az országba. Olyan ténykörülmeny ugyanis az eljárás során nem merült fel, a vádirati tényállásban olyan megállapítás nem található, hogy a vádlott az életszínvonalát a korábban folytatott kábítószer kereskedelemnek köszönhette volna. A rejtkehely kialakítása sem támasztja alá feltétlenül a későbbi kábítószer behozatalára vonatkozó szándék tényét; a kábítószer hígítására („felütésére”) szolgáló anyagok kiszemelése, elhelyezése pedig azok egy tételben történő továbbadására is utalhatnak. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság maga is megállapította, hogy ez az eset volt az egyetlen, amikor a vádlott kábítószer hozott be az országba. Az előbbieik összevetéséből ezért a másodfokú bíróság egyáltalán nem tudta kizárni, hogy a vádlott akár forgalomba hozatal céljából hozta be a kábítószer Magyarországra és azzal nem maga, hanem más kereskedett volna. A vádlott lakásán kábítószer nem találtak, így ez sem cáfolja az előző megállapítást. Az sem cáfolható továbbá, hogy nem a vádban szereplő cselekménye volt az első alkalom, amikor kábítószer hozott az országba.

A Pest Megyei Bíróság által helyesen hivatkozott 1/2007. számú Büntető jogegységi határozat továbbra is irányadónak tartja a BH.2002.299 és BH.1999.101 számú eseti döntéseket. Ezek szerint nem kereskedés, hanem forgalomba hozatal állapítható meg akkor, amikor a terhelt egy bizonyos mennyiséget, egy alkalommal, egyszerre értékesít olyan személynek, aki azt nem saját fogyasztásra, hanem továbbértékesítésre, tehát több személy részére hozta volna forgalomba. Mindkét eseti döntésben ismertetett tényállás megegyezik abban is, hogy a kábítószer átadásának megkezdése mindkétszer megkezdődött, azonban az a rendőri közbelépés folytán megghiúsult, így a terhelt cselekményének helyes minősítése kábítószer forgalomba hozatalának kísérlete.

Szemben az eseti döntésben írtakkal, jelen esetben a kábítószer tényleges átadásának megkezdésére nem került sor. Az irányadó tényállás szerint ugyanis a vádlott nem azért állt meg a bevásárlóközpont parkolójánál, hogy a behozott kábítószer továbbadja, hanem azért, hogy utasa ott férje féltékenységét megelőzve kiszálljon az autóból. Nem történhetett meg a kábítószer készletezése sem, mivel a rendőri intézkedés megakadályozta, hogy a kokaint a vádlott egyáltalán hazavigye, a lakásán viszont kábítószer nem találtak.

Ahogy arra a BH.2002.299 számú jogeset rámutat, a forgalomba hozatal szükségszerűen együtt jár az átadással. Márpedig ilyen átadás, annak megkezdése jelen esetben fel sem merült. Ennek hiányában viszont még a kísérlet megállapíthatóságára sem vonható jogi következtetés. A bűncselekmény stádiuma ehhez képest egy korábbi szakban rekedt, a vádlott cselekményének minősítése ezért a kábítószerrel visszaélés büntettének a Btk. 282/A. § (4) bekezdés b./ pontja szerinti előkészülete.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az előzőekben írt jogi következtetés a helytálló abban az esetben is, ha a vádlott cselekménye kereskedési szándékkal

elkövetettnek minősül. Az elsőfokú bíróság helyesen utalt az ítélet 17. oldal utolsó bekezdésében arra, hogy „*a kereskedés rendszeresen ismétlődő anyagi haszon érdekében folytatott adás-vétel, amelynek keretei között nem csak az eladó és a vevő, hanem még a rendszeres közvetítők is - mint a kereskedelmi tevékenység közreműködői - tettesként vonhatók felelősségre*” (kiemelés a Fővárosi Ítéltáblától). Az irányadó tényállás szerint a vádlotti szándék még a jövőre nézve sem feltétlen irányult a rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott rendszeres tevékenységre. Az elsőfokú bíróság ugyanis - ahogyan erre a Fővárosi Ítéltábla már utalt - a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helytállóan rögzítette, hogy a vádlott életében első alkalommal szerezte meg a kábítószer a továbbadás céljából. Hiányzik ezért az elsőfokú bíróság által az 1/2007. számú Büntető jogegységi határozat IV/2. pontjának indokolására tekintettel idézett „rendszeresen ismétlődő kereskedés”; illetve „adás-vétel folytatása”, de a raktározás is. Márpedig ez esetben az 1/2007. számú Büntető jogegységi határozat IV. pontja indokolásának utolsó fordulatában írtak kerülnek előtérbe, mely szerint „*A (bármely) fogyasztói típusú elkövetési magatartás befejezett alakzatának megállapítása pedig értelemszerűen ilyenkor is kizárja a (bármely) terjesztői típusú elkövetési magatartással megvalósuló bűncselekmény - enyhébb megítélésű - előkészületének megállapítását.*”

Összefoglalva az előbbieket megállapítható, hogy akár kereskedés, akár forgalomba hozatali szándék motiválta a vádlottat a kábítószer behozatalára, mindkét esetben cselekménye a súlyosabban minősülő törvényi tényállás előkészületét valósította meg. Ennek büntetési tétele 5 évig terjedő szabadságvesztés. A kábítószer ilyen szándékú megszerzése viszont önmagában 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, a Btk. 282. § (2) bekezdés b./ pontjába ütköző tartási típusú befejezett bűncselekmény megállapítására alkalmas. Az e törvényi tényállásba írt elkövetési magatartást a vádlott teljes egészében megvalósította. Az előkészület megállapításához ugyanakkor még a kábítószer tényleges megszerzése sem feltétlenül szükséges. Ezért nem kétséges, hogy az előkészülettel szemben a befejezett bűncselekmény törvényi tényállását kimerítő megszerzéssel az ország területére behozatallal elkövetett cselekmény megállapítása a helytálló jogi következtetés.

Az előbbi indokok alapján a Fővárosi Ítéltábla mellőzte a kábítószerrel visszaélés Btk. 282/A. § (4) bekezdés b./ pontja szerinti előkészület megállapítását és a vádlott cselekményét az előbb idézett jogegységi határozatra is figyelemmel - szemben az elsőfokú bírósággal - a Btk. 282. § (2) bekezdés b./ pontja szerinti kábítószerrel visszaélésnek minősítette. Az előbbi törvényhely (1) bekezdése szerint ugyanis e bűncselekményt az követi el, aki a kábítószer megszerzi, az országba behozza. A vádlott elkövetési magatartása az előbbi felsorolás mindkét elemét megvalósította.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság részben helytállóan sorolta fel az irányadó bűnösségi körülményeket. További enyhítő körülményként értékelendő azonban a vádlott személyi körülményei körében az elsőfokú bíróság által az ítélet 3. oldal utolsó bekezdésében helyesen jelzett betegsége, továbbá az, hogy a vádlott

a jelentős mennyiség alsó határát alig meghaladó kábítószerre követte el a bűncselekményt. Helyesen utalt arra ugyanakkor az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott a tettenérése ellenére konok tagadásban volt, beismerő vallomásának hiánya így kizárta ennek enyhítő körülményként történő értékelését.

A vádlott javára bejelentett jogorvoslatok az enyhítésre irányulóan megalapozottak.

A vádlott cselekményének enyhébb minősülésére, a felmerült további enyhítő körülményre figyelemmel nincs ok a vádlottal szemben középértékű büntetés kiszabására, így nem lehet irányadó az új törvény szerinti 7 év 6 hónap fegyházbüntetés. A másodfokú bíróság az új büntető törvény rendelkezéseinek alkalmazásával, a vádlott kedvezőtlen egészségi állapotára figyelemmel, a Btk. 87. § (1) és (2) bekezdésében foglalt enyhítő szakasz alapján mellőzte a Btk. 42. § (2) bekezdés b/3. pontja szerinti a fegyházbüntetést; a Btk. 45. § (2) bekezdésére tekintettel börtön fokozatban [Btk. 43. § a./ pont] határozta meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát. A büntetlen előéletére figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a szabadságvesztés végrehajtását részben felfüggesztette a Btk. 90. §-a alapján, mert úgy ítélte meg, hogy a büntetési célok így is elérhetők.

Az új törvény a mellékbüntetések körében nem sorolja fel az elsőfokú bíróság által egyébként helyesen kiszabott pénzmellékbüntetést. A Fővárosi Ítéltábla ezért ugyanilyen összegű pénzbüntetésről határozott a vádlottal szemben a Btk. 38. § (1) bekezdés c./ és 51. §-a alapján. Ezt meg nem fizetése esetén a Btk. 52. § alapján napi tételenként a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megfelelő büntetés-végrehajtási fokozatban letöltendő szabadságvesztésre kell átváltoztatni. A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés e tekintetben megalapozott volt.

Az elsőfokú bíróság olyan bűnjelek megsemmisítéséről is rendelkezett, melyek az esetleges különleges eljárásban még szerepet játszhatnak. A másodfokú bíróság ezért a 6. és 7. tétel alatti véres törlet, valamint 5 darab daktiloszkópiai nyomtörlet tekintetében e rendelkezést megváltoztatta és megküldte az azokat biztosító Pest Megyei Rendőr-főkapitányságnak a Be. 155. § (4) bekezdésére figyelemmel.

A Fővárosi Ítéltábla még a másodfokú határozat meghozatalát megelőzően az érdekelt kérelmére döntött a bűnjelként lefoglalt gépjármű és indítókulcs lefoglalásának megszüntetéséről és a tulajdonosnak történő kiadásáról. Az erre vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést ezért mellőzte. Egyebekben az elsőfokú bíróság helyes érveire tekintettel a másodfokú bíróság sem tartotta indokoltnak az elkobzás elrendelését (19. oldal 4. bekezdés).

A Pest Megyei Bíróság egyebekben is helyesen döntött a járulékos kérdésekről. Az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a vádlott előzetes letartóztatásának megszüntetéséig eltelt időt a másodfokú bíróság a szabadságvesztésébe beszámította; a gépkocsi tárolásával felmerült további bűnügyi költség megfizetésére a Be. 381. § (1) bekezdés második fordulatára figyelemmel kötelezte a vádlottat.

A Fővárosi Ítéltábla a Pest Megyei Bíróság ítéletét az előbbi indokok alapján a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2012. év május hó 3. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.	Dr. Sebe Mária s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Pest Megyei Bíróság 19.B.9/2011/37. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.364/2011/21. számú ítéletében írt változtatással 2012. év május hó 3. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2012. év május hó 3. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

*Kiadmány hitelül:
bírósági ügyintéző*